

Sygn. akt VIII Ka 297/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący **SSO Przemysław Wasilewski – spr.**

Protokolant: Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Elżbiety Korwell

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 roku

sprawy J. D.

oskarżonego o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

z dnia 09 marca 2015 roku, sygnatura akt VII K 359/14

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że oskarżonego J. D. uznaje za winnego tego, że w dniu 08 października 2014 r. w H. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,69 grama netto oraz substancje psychotropowe w postaci soli amfetaminy o wadze 0,72 grama netto.

II. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

J. D. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 8 października 2014 r. w H. przy ul. (...) posiadał przy sobie zawiniątko folii aluminiowej z zawartością suszu roślinnego w kolorze zielonym w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,0 grama brutto oraz zawiniątko folii aluminiowej z zawartością proszku w kolorze białym w postaci amfetaminy o wadze 1,0 grama brutto, to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VII Wydziału Karnego w H. z dnia 9 marca 2015 roku w sprawie VII K 359/14 oskarżony J. D. został uznany za winnego tego, że w dniu 8 października 2014 r. w H. przy ul. (...) posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,69 grama netto oraz substancje psychotropowe w postaci soli amfetaminy o wadze 0,72 grama netto i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) skazano go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata i orzeczono wobec niego na podstawie art. 71§1 k.k. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 8.10.2014 r. do 10.10.2014 r. przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych pod pozycją (...) w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k. 39) przechowywanych w magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w B. i zarządzono ich zniszczenie.

Jednocześnie zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciążono go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 412,96 (czterystu dwunastu złotych dziewięćdziesięciu sześciu groszy) złotych.

Na zasadzie art. 425§1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. apelację od powyższego orzeczenia wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

W oparciu o art. 427§2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2 k.p.k. zarzucił powyższemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 413§2 k.p.k., poprzez zaniechanie wskazania w opisie przypisanego oskarżonemu czynu, wszystkich wynikających z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, znamion przestępstwa, którego winnym uznano J. D..

Wskazując na powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w opisie czynu, którego winnym uznano J. D., iż posiadał on środki odurzające „wbrew przepisom ustawy”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w wyniku przeprowadzonej kontroli odwoławczej nie dopatrył się w zaskarżonym wyroku żadnego błędu w ustaleniach faktycznych. Stan faktyczny został ustalony prawidłowo w oparciu o całokształt ujawnionych dowodów, a w wyniku ich wszechstronnej analizy Sąd Rejonowy wywiódł logiczny i trafny wniosek, co do braku wątpliwości w zakresie winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia.

Należy przy tym podkreślić, iż w uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy szczegółowo wskazał, które fakty i okoliczności uznał za udowodnione oraz na jakich dowodach oparł swe przekonania. Sąd Rejonowy skrupulatnie odniósł się do wyjaśnień oskarżonego oraz pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a także ocenił wymieniony materiał dowodowy zgodnie z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania.

Dokonując analizy opisu przypisanego oskarżonemu czynu, zgodzić się należy ze skarżącym, że nie ujęto w nim okoliczności, że ujawnione substancje J. D. posiadał wbrew przepisom ustawy, co jednak wynikało bezspornie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. J. D. nie był w stanie wylegitymować się stosownym zezwoleniem, które legalizowałoby posiadanie znalezionych przy nim substancji. Powyższe sygnalizował również Sąd I instancji w uzasadnieniu swojego wyroku.

Z normatywnej treści art. 413§2 pkt 1 k.p.k. wynika obowiązek Sądu dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu w wyroku skazującym. Zgodnie z dyspozycją art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury opis przypisanego czynu jest dokładnym określeniem danego zachowania przestępnego, ze wskazaniem jego czasu, miejsca, sposobu i okoliczności popełnienia oraz skutków, tak aby ukazywał wszystkie niezbędne znamiona danego

przestępstwa, które zostały wypełnione ustalonym zachowaniem sprawcy (por. wyrok SN z dnia 23 czerwca 2010 r., III KK 373/09, LEX nr 598844; III KK 87/12, Prok. i Pr. - wkł. 2012, nr 12, poz. 15, s. 10). W związku z tym, że opis czynu powinien zawierać komplet znamion, które zostały wypełnione ustalonym zachowaniem sprawcy, zasadna okazała się modyfikacja wyroku Sądu I instancji, poprzez wskazanie w opisie przypisanego J. D. czynu, iż działał on „wbrew przepisom ustawy” zgodnie z ustawowym brzmieniem art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy mając na uwadze zakres zaskarżenia powyższego wyroku przez prokuratora – na niekorzyść oskarżonego, a także stanowisko przedstawione w apelacji mógł zmienić wyrok w tym zakresie.

W związku z powyższym, iż w pozostałym zakresie wyrok nie wymagał zmiany, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. ze względów słusznościowych (postępowanie odwoławcze było wynikiem uchybienia formalnoprawnego Sądu I instancji) zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.